

ΠΡΟΣ ΣΕ ΛΕΥΚΑΣ ΦΙΛΑΤΗ ΤΟ ΔΑΚΡΥΒΡΕΚΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΑΝΘΡΩ

ΠΡΟΣΦΕΡΩ

Λευκάς φιλόττη ἡ Κερκύρα δαρνοστεφανωμένο
Ένα παιδί σου ἀγαπητὸ στὰ σπλάγχνα τῆς μιὰ μέρα
Ἐδέχθηκε φιλοξένα, μέσα σ' αὐτὰ κοιμάται,
Στὴν ὕπνον τὸν αἰώνιον, τὰ φιλικὰ τὰ σπλάγχνα
Δὲν εἶναι σπλάγχνα μητρικά, ὅσο κι' ἂν ἀγαποῦνε
Γι' αὐτὰ εἶναι ξένα κόκκαλα τὰ κόκκαλα τοῦ ξένου!
Λευκὰς πατρίδα μου γλυκεῖά, ποῦ δαρνοστολισμένη
Σὲ βλέπω καὶ σὲ χαίρομαι ὡς πότε θὰ νὰ μένη
Τὸ σεβαστὸ τὸ λείψανό μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν σου;
Ὅπου μιὰ μέρα τοῦ ἔδωσε τὸ φῶς τὴν ὑπαρξί του
Κι' ὁλόθερμα ἐτραγοῦνθε με μαγικὴ ἀρμονία
Τ' ἀνδρεία κατορθώματα τοῦ ἐνδόξου Κασσιώτου;
Τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα τοῦ ἥρωος Κωνσταντίνου,
Τοῦ Διάκου τὸν τρισέβδοξον, θεησκευτικὸν ἀγῶνα,
Τοῦ Καραϊσκού τὴν ψυχὴ, τὸ δάκρυ τῆς Χριστίνας,
Τοῦ Μάρκου τ' ἀνδραγάθημα τὸ θάρρος τοῦ Φερράιου;
Εἴν' ὧ γλυκεῖα πατρ' ὅλα μου ἀμάρτημα στὰ ξένα
Νᾶναι θαυμέα κόκαλα ποῦ τᾶχει ἀγιασμένα
Ἡ δόξα ἡ πολὺπτερος ποῦ τρέχει τοὺς αἰῶνας!
Ἄνοιξε μᾶνα μου γλυκεῖα τὰ μητρικά σου σπλάγχνα
Γιὰ νὰ δεχθῆς στοὺς κόλπους σου κόκκαλα ποῦ τιμούνε
Καὶ τὴ στενοχωρὴ σου γῆ κι' ὅλη τὴ γῆ τοῦ ἔθνους!

Φίλτατα τέκνα ἀγαπητὰ τῆς φίλης μας Λευκάδος
Ἔχουμεν γῆν τρισέβδοξον ποῦ ἡ δάφνη τὴ στολίζει
Τὰ σπλάγχνα τῆς ν' ἀνοίξουμε μέσα σ' αὐτὰ θαυροῦμε
Πολλῶν ἐνδοξῶν λείψανα μ' ἐκεῖνα νὰ ταφοῦνε
Τοῦ Ζαμπελίου τὰ ὀστά ποῦ λὲς κι' ἀπὸ τὰ ξένα
Ζητοῦν τὴν γῆν τὴν πατρίκην ποῦ ἔλαβαν μιὰ μέρα
Γλυκεῖα ζωὴ καὶ χύθηκε μέσα βαθειὰ σ' ἐκεῖνα
Τὸ ἐθνικὸν τὸ φρόνημα μ' οὐράνιον ἀρμονίαν!

ὦ Σεῖς οἱ προῖστόμενοι τῆς φίλης μας πατρίδος
Ζητήσατε τὰ λείψανά τοῦ ἐνδόξου τραγικοῦ μας,
Τῇ προτασίν σας θὰ δεχθῇ ἡ σεβαστὴ Κερκύρα,
Ὅπως ἐδέχθη ἀδελφικῶς ὁμοίαν τῆς Ζακύνθου
Κι' ἀνοίξ' ἡ Ζάκυνθος θερμὰ τὰ μητρικά τῆς σπλάγχνα
Καὶ ἐδέχθηκε τὰ λείψανα τοῦ Ἑμωδοῦ τοῦ ἀγῶνος!
Καὶ πάλιν δάκρυα ἐθνικὰ ἡ φίλη σου Κερκύρα
Θὰ ρίψῃ ὧ πατρίδα μου στὰ σεβαστὰ ἐκεῖνα
Τοῦ παικτοῦ σου λείψανα, γλυκεῖ' αὔρα θὰ φυσύσῃ
Καὶ στῶν κυμάτων τὸν ἀφρόν τὸ πλεῖον θὰ διαβαίνει
Ὅπου εὖ φέρῃ ἐλκαυρὸν σὺν φίλτατῃ Λευκάδα!
Ἡ Ἐλάτη, ἡ Κάρη, ἡ Ἑρᾶ, οἱ κάμποι μας, τὰ πλάγια
Ἡ Ἀλασσό μας, ὁ Οὐρανὸς με μυστικὴ ἀρμονία
Θὰ νὰ δεχθῶν τὰ λείψανα, κ' ἡμεῖς ὧ συμπολιταί
Τὸν τάφον εὖ στολίσουμε με τὰς εὐσμούς δόφνας
Τῆς πολιτῆς πατρίδος μα'. Εἴθε νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα!
Αἰώνιον μνημόσυον νὰ ρίψουμε στὸν τάφο
Τοῦ παικτοῦ μας, δάκρυα, ἀγνῆς εὐγνώμοσύνης!

Λευκάδι τῇ 8 Δεκεμβρίου 1872.

ΑΓΓ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 25. #10036

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

